

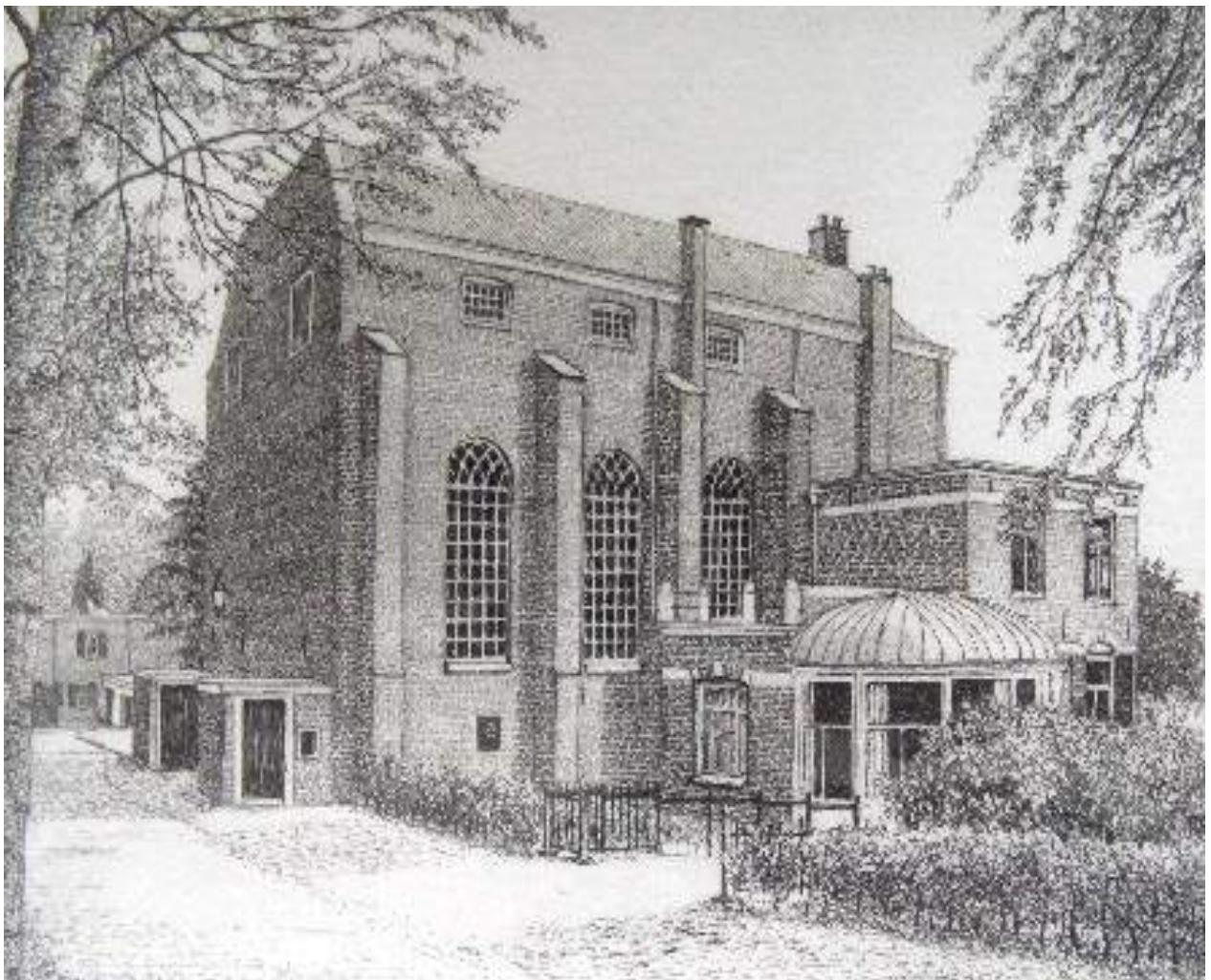

Protestantse Kerk

Protestantse Gemeente Rosendaal

Nieuwsbrief februari/maart 2018

Ter overweging

Ik schreef enkele weken geleden over mijn veranderende opvattingen ten aanzien van het kyriegebed dat we bidden in de kerkdienst. Kort gezegd kwam het erop neer dat ik me niet aan de indruk kan onttrekken dat het kyriegebed óns ter harte moet gaan: in wezen is het een spreken tegen God waarin wij ons bewust worden van onze roeping om ons in te zetten voor de wereld die in nood is. Ik heb daarop uit mijn diverse gemeenten vele reacties hierop gekregen. Daarnaast wijdden we er een gespreksronde aan in de Nicodemuskring. Kern was daarbij de gedachte dat in het kyriegebed menselijke schuld en Gods barmhartigheid samenkomen. Het kyriegebed van 25 februari jl. was een uiting van de verschillende invalshoeken die samenkomen in dat gebed.

Ik schreef u dat ik me de afgelopen maanden bezig houd met het schrijven van een serie gebeden, die vooral zijn gaan lijken op *eenzijdige gesprekken met een verborgen God*, zoals de ondertitel van de bundel zal luiden. Ik geef u ter overweging een van de grote kyriegebeden die ik schreef. Het is ontstaan in de eredienstelijke praktijk van de diensten in Rozendaal en Dieren. En die beide gemeenten is het gebed dan ook gewijd.

groot kyrie

Rozendaal/Dieren

God,
daar zijn we weer:
met gebalde vuisten
en een schreeuw die van de aarde klinkt
zo staan we voor je,
het is opnieuw zover -
Kyrie eleison, précies!

Maar dan is er het besef:
die lege handen,
dat wanhopige schreeuwen,
zo was het voor jou, toen
jij kent de leegte van het lijden beter dan wie ook
dus roepen we, wetend dat jij ons begrijpen kan:
Christe eleison!

fluisteren we zo zacht als kan:
als we ons eens samen ontfermden,
zou de wereld dan niet anders zijn
ik open eindelijk mijn vuisten,
strek daar handen uit
en roep voorzichtig:
mensankind, ontferm je,

Kyrie eleison!

In Memoriam

Op 21 februari overleed Hermine (Mieke) van Straaten-Kramer. Zij werd 87 jaar. Zij is overleden in haar vertrouwde omgeving: ze stierf thuis – toch nog onverwacht. Tijdens de uitvaartdienst, die voorafging aan de begrafenis bij haar geliefde man Jan, hebben wij haar leven herdacht. We stonden stil bij de vele goede dingen die we over haar konden vertellen: haar belangstelling voor anderen, haar vaste rituelen als de kleinkinderen kwamen (koekjes bakken), haar dappere doorgaan in de periode dat Jan de ziekte van Alzheimer had, haar inzet voor hem en het gezin. We stonden stil bij de trots op haar dochters (al zei de dat eerder tegen derden dan tegen henzelf). Mieke voelde zich thuis in onze gemeente: ze heeft daarin ook trouw haar plek ingenomen, zowel in de kerkbanken als in het bezoekwerk dat ze deed. Zelf vond ik haar altijd ‘klein maar dapper’; ze probeerde zich door het leven heen te slaan, ook als dat niet altijd even makkelijk was. We herdachten ook dat Mieke soms stug en ingewikkeld kon zijn: moeilijk voor zichzelf en voor de mensen om haar heen. We stonden stil bij de depressiviteit van de laatste maanden toen zij Jan zo miste... Mieke had op de schoorsteenmantel een paar engelen staan waar ze regelmatig op wees: zo voelde zij zich beschermd onder de hoede van ‘haar’ engelen. Tijdens de dienst lasen we Psalm 23 (“*de Heer is mijn Herder*”) en Mattheüs 28, het slotgedeelte (“: *Zie, Ik ben met u, alle dagen tot de voleinding der wereld*”). Na de dienst hebben we haar lichaam begeleid naar de begraafplaats in Rozendaal, waar zij zal rusten bij haar man Jan. Ik wens haar dochters en kleinkinderen –samen met allen die rouwen om haar heengaan- heel veel kracht en sterkte toe bij de verwerking van het gemis.

In Memoriam

Op 22 februari overleed **Willem Anthonie Heineman**. Hij werd 94 jaar. Ook hij overleed in zijn vertrouwde omgeving: in zijn huis aan de Rembrandtlaan. Op de kaart schreven zijn kinderen, klein- en achterkleinkinderen: *wij zijn heel dankbaar voor wie hij was en wat hij ons allen gedurende een lang en welbested leven meegegeven heeft*. En zo was het ook. Al weet ik zeker dat Wim absoluut geen hagiografie wilde, toch spreken we met dankbaarheid over de mens die hij was. Hij gaf vertrouwen en had vertrouwen in mensen, hij was bescheiden (al kon hij met gepaste trots en dankbaarheid spreken over de vele gebouwen die hij gerestaureerd of gebouwd had), hij was een groot muzikliefhebber. Wim was ook sportief (hij fietste op hoge leeftijd nog rustig over de Posbank!) en Wim was een stugge en harde werker: hij heeft zijn architectenkantoor opgebouwd door een grote inzet. Hij heeft genoten van de vele reizen naar het Noorden: hij was dol op Scandinavië. We herdachten met zijn familie zijn belangstelling voor alle kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen. Hij leefde met hen (en vele anderen) mee, voelde zich bij hen betrokken. Wim was een trouw kerkganger en betrokken bij onze gemeente: hij koos altijd zijn vaste plek in een van de banken. Tot heel lang heeft hij de diensten kunnen bezoeken. We herdachten daarom ook zijn geloofsvertrouwen: zoals hij het zelf formuleerde “*ik leg mijn hand in de handen van God*”. Zo heeft hij de laatste weken naar zijn naderende afscheid toegeleefd: niet bevreesd maar met een rustig, kalme moed. In die context lasen we ook het lied dat hijzelf had uitgekozen: *wat de toekomst brengen moge* van Jacqueline van der Waals. We lasen de Bijbelgedeelten uit Psalm 139, over het gekend zijn door de Allerhoogste, en uit I Johannes 4, over de liefde “*waar liefde is, daar is God aanwezig*”. Hij laat bij velen een lege plek achter. Daarom wens ik zijn kinderen, klein- en achterkleinkinderen –samen met allen die rouwen om zijn heengaan- heel veel kracht en troost toe.

Zondag 18 maart

Ik heb een uitnodiging voor u, die ik met enige kracht aan u voorleg. Het gaat namelijk over het volgende: in de afgelopen maanden heeft Jaap van Dijkhuizen een nieuwe bundel aan zijn oeuvre toegevoegd. Het is een serie kruiswegstaties die hij publiceerde onder de titel *Via Crucis 2.0 - op een kruisweg van wegen*. De bundel verscheen bij de uitgeverij BC.BS en is gewoon in de boekhandel te verkrijgen. Jaap schreef deze bundel naar aanleiding van de kruiswegstaties van Gerard Ursem, die in onze kerk zijn. Nu hangen deze staties momenteel in de grote hal van de Ontmoetingskerk te Dieren.

Om de publicatie van de werken (in het boek zijn de staties als reproducties opgenomen!) enige ruchtbaarheid te geven is er een datum geprikt in de komende maand, waarop wij stilstaan bij de staties, de vormgeving ervan en de verwoordingen door Jaap van Dijkhuizen. Op zondagmiddag 18 maart aanstaande is er in de hal van Ontmoetingskerk aan de Admiraal Helfrichlaan 54 te Dieren een samenzijn rondom de staties en de gedichten. Gerard Ursem zal zijn werk toelichten, Jaap zal enige gedichten lezen. Ik nodig u allen van harte uit om deze bijeenkomst bij te wonen. Het begint om 14.30 uur en is in de hal van Ontmoetingskerk. U bent van harte welkom!

Za 24 maart: excursie naar Emmerich

Op zaterdag 24 maart staat een excursie gepland naar de *Heilig-Geist-Kirche* te Emmerich. Deze kerk met zijn bijzondere architectuur en kunst is een prachtig voorbeeld van kerkbouw uit de jaren zestig van de vorige eeuw. U ziet hem hierbij op een foto. We verzamelen ons om kwart over negen bij de kerk. Daar verdelen we ook de auto's en de zitplaatsen erin. (Een navigatiesysteem is handig in verband met de route!) Dan rijden we naar Emmerich. We

verkennen de kerk, nemen daarvoor de tijd. Aansluitend bespreken we onze ervaringen met de ruimte en zal er ook een rondleiding plaatsvinden door de ruimte, waarin de spirituele kanten van de kerk zullen worden besproken. Het is de bedoeling om om ongeveer half een weer in Rozendaal terug te zijn. Voor de volledigheid: er is een toilet in de kerk, al moet je daarvoor wel een trap af... Misschien is het fijn als u mij via de mail f.ort@upcmail.nl) even laat weten of u mee wilt gaan en of u een auto ter beschikking heeft of dat u mee wilt rijden... Ik verheug me er zeer op om u één van mijn 'betonnen vrienden' te laten zien!

Bijbelkring *In Babel*

In de afgelopen tijd moest ik in verband met de werkdruk rondom de rouwdiensten de kring *In Babel*, over de betekenis van de verhalen uit Ezechiël, afzeggen. Na enig nadenken (de werkdruk is eenvoudigweg aan de hoge kant) heb ik besloten de kring geheel af te zeggen en die in het volgende seizoen te laten plaatsvinden. Ik houd u via het boekje op de hoogte. Ik hoop dat u begrip hebt voor mijn beslissing.

Met een hartelijke groet aan u allen,
ds. Frans Ort

Op 24 februari overleed Anne van Schaik-Massaar. Zij werd 80 jaar.

Wij gedenken haar

met delen van de overweging uitgesproken door Pastor Barbara Elenbaas in de afscheidsdienst

“Praten over Anne raakt diepere lagen aan en er komen gevoelens als: zorgzaam, duidelijk, ruimte geven, eigenzinnig.

Het zijn eigenschappen die haar leven klank en kleur gaven.

Recht doen aan een mens – Anne – in al haar facetten ligt niet alleen in onze handen. Haar naam staat geschreven in de palm van Gods hand, wiens naam betekent: Ik ben die ik ben – Ik zal er zijn. In dit besef willen wij haar leven overwegen.

Zoals een ieder van ons wordt ons leven medebepaald door wat je in je leven meemaakt. Het gezin, de omstandigheden, de relaties die je aangaat vormen je.

Haar geboortegrond is Arnhem, Alteveer, een mooie plek in Arnhem noord.

Ze was enig kind, haar vader overleed toen Anne 7 jaar was.

Ze had een sterke ruimdenkende moeder en dat heeft An gevormd. Ook zij groeide op tot een boeiende persoonlijkheid.

(.....)

An was een intelligente vrouw, ze heeft haar opleiding voor maatschappelijk werk in Haarlem gevolgd en in verschillende functies vorm gegeven.

Ze was professioneel en betrokken, leidinggeven paste bij haar, ze had een natuurlijk overwicht, was helder hoe ze het hebben wilde. Duidelijkheid geeft ook geborgenheid.

Zo hebben jullie haar ook ervaren. Het woord gids is een mooie typering, ze was jullie ‘moeder’ en niet jullie vriendin.

(...)

An is ook nog aan een rechtenstudie begonnen, consciëntieus als ze was, heeft ze dat tot aan haar propedeuse volgehouden maar de balans tussen studie en het drukke gezin was voor Anne niet haalbaar.(....). Ze was niet van schipperen 50% iets doen, dus ze koos voor haar gezin.

Nuchter als ze was schermde ze haar emoties af, pas de laatste jaren mocht je daar wat meer van zien.

(...)

Lieve familie, als je zo terugkijkt, heeft ze een ‘vol’ leven geleefd of zoals Prediker het zegt:

Alles heeft zijn tijd

Alles gebeurt op tijd en uur

Zo gaat dat hier in deze wereld

Er spreekt een enorme nuchterheid uit deze tekst (.....) maar ik denk dat er ook nog een andere dimensie in zit.

Zo luisterend naar zijn tekst zou je kunnen zeggen dat Prediker het heeft over een mens die aan de grens staat en omkijkt. (...)

Grenzen, ze zijn de -stekels – aan ieder mens, aan jezelf maar ook kun je de grens zien als doorgang. Want wie aan de grens staat mag er ook overheen kijken.

In de taal van Anne: Alles is de toekomst...

Lieve familie, met de woorden ‘ik hou van jullie’ heeft ze jullie bij de grens laten staan, en heeft zij de stap genomen, in het vertrouwen: God zoekt weer op wat voorbijgegaan is.

Amen”

Diaconiecollectes maart

Zondag 4 maart: KIA voorjaarszending "Sterke vrouwen opleiden op Papoea" door P3w, dat staat voor het 'Centrum voor Toerusting en Vorming'. Een paar voorbeelden van waar de p3w mee bezig is

-vrouwen leren er lezen en schrijven

-krijgen praktijklessen over gezonde voeding

-het leren om zich in de praktijk zelf te ontplooien.

Zondag 11 maart: Aan de beurt is het Noodfonds van de Stichting Mensen in de Bijstand. Het is bekend dat ondanks onze welvaart er heel veel mensen zijn die op of onder de armoedegrens (moeten) leven en geen kans of mogelijkheid hebben uit deze situatie te komen. Met deze armoede gaan maar al te vaak vereenzaming en uitsluiting gepaard.

Zondag 18 maart: Voor het diaconaat in het algemeen, nodig om in onvoorziene gevallen hulp te kunnen geven, noden te kunnen lenigen.

Zondag 25 maart: een KIA werelddiaconaat collecte, deze keer speciaal voor SKIN, dat staat voor

**Kerk
inActie**

Samen kerk In Nederland. Geloven ver van huis of in hun nieuwe huis, dat is de realiteit voor de in Nederland verblijvende migranten, die om welke reden dan ook hun moederland hebben (moeten) verlaten. Er

zijn in Nederland ruim 70 migrantenkerken en - geloofsgemeenschappen aangesloten bij SKIN. SKIN wil deze gemeenschappen en hun voorgangers ondersteunen. Wij vinden het fijn dat KIA dit op haar beurt steunt, een waarlijk mooie vorm van oecumene Goed om nog op te merken, dat het een heel bijzondere ervaring is een viering van zo'n kerk mee te maken.

Donderdag 29 maart (witte donderdag): Een algemene diaconaatcollecte

Vrijdag 30 maart (Goede Vrijdag): geen collecte.

Zaterdag 31 maart (Stille Zaterdag): voor het Hospice Rozenheuvel. Dichtbij kunnen wij 'er ook zijn', om de hoek letterlijk op de ons zo bekende en vertrouwde plek, waar mensen in hun laatste levensfase zijn aangeland en liefdevol en deskundig worden bijgestaan. En dus houden wij deze collecte met een zekere regelmatig en met veel overtuiging.

Zondag 1 april (Pasen): Passion Hummelo. De laatste nieuwsbrief van het Passion begint met 'verwonderd

en dankbaar'. In mei is de stap gezet om naast de opvang van daklozen ook begeleiding te geven. Het werkt. 'In verwondering zien we de werklust van onze gasten. Verwonderd zijn we over de trouw van kerken, vrijwilligers en donateurs. Dankbaar zijn we met deze plek en de rust die er heerst voor eenzame en ontheemde mensen.

voor de diakenen Ans van Dijkhuizen

PAASGROETENACTIE.

Ook dit jaar doen wij weer mee met de Paasgroetenactie van de PKN. De Paasgroet sluit aan bij het veertigdagenthema: 'Onvoorwaardelijke liefde'. Ds. Anne van Voorst ging hierover in gesprek met vrouwelijke gedetineerden: "Daar kwam naar voren, dat onvoorwaardelijke liefde veel kleuren heeft. Deze liefde is uitgebeeld in een hart vol kleuren. Maar onvoorwaardelijke liefde kan ook niet zonder offers. Daarom is in het midden van het hart het kruis opgenomen. De vrouwen zien dit als een symbool van Gods liefde voor ons. Van de kaarten die wij deze keer versturen blijven een deel in Nederland, bestemd voor gedetineerden en het andere deel gaat naar het buitenland. Deze buitenlandse kaarten gaan met name naar mensen en organisaties die zich inzetten voor mensenrechten wereldwijd. Deze mensen voelen zich ondersteund door uw medeleven. U hoeft alleen nog maar een groet, bemoediging of gedichtje en uw naam op de kaart te schrijven (**geen**

afzendadres). Kaarten die naar het buitenland gaan graag in het Engels beschrijven. Alle kaarten en enveloppen zijn reeds gezegeld en geadresseerd. De Nederlandse dubbele kaarten, de 2^e kaart kan de gedetineerde zelf naar iemand toesturen, gaan samen in een enveloppe. De kaarten worden zondag 18 maart tijdens de koffie uitgedeeld. Graag versturen voor 22 maart, dan kunnen deze tussen Palmпасen en Pasen uitgedeeld worden. Namens de diaconie, Wil Both.

College van Kerkrentmeesters

Het onderhoud van onze kerk

Zoals u weet is onze kerk een rijksmonument en wij laten de staat van het gebouw jaarlijks controleren door de Monumentenwacht, zodat wij tijdig op de hoogte zijn van eventuele onvolkomenheden en/of mogelijke gebreken in de toekomst. Op grond van de bevindingen van de Monumentenwacht en ons eigen kritisch oog, maken wij jaarlijks een plan voor de uit te voeren herstel- en onderhoudswerkzaamheden. Het is niet onze gewoonte om u regelmatig op de hoogte te houden van deze jaarlijkse onderhoudswerkzaamheden aan onze kerk of de inrichting daarvan. U moet dan bijvoorbeeld denken aan schilderwerk, herstel van metselwerkwerk, reparatie van daklood, vervanging van onderdelen van de verwarming, enzovoort.

Enfin, zaken die u wel herkent van thuis en eigenlijk niets bijzonders. Gelukkig zijn wij in staat om met uw financiële bijdragen en de jaarlijkse subsidie van het rijk onze monumentale kerk in een goede staat te houden voor de huidige en toekomstige generaties.

Dit jaar krijgen, naast het bovengenoemde "standaard"onderhoud, het **orgel** en de **muurschildering** bijzondere aandacht.

De recente inspectie van het **orgel** heeft ons geleerd dat hiervan een paar onderdelen reparatie behoeven (enkele pijpen, scheurvorming in de magazijnbalg en de verwijdering van plaatselijke houtworm). Het bijzondere Leichel-orgel (waarvan nog maar enkele exemplaren in Nederland aanwezig zijn) verdient het om in perfecte staat gehouden te worden voor de prachtige begeleiding van de gemeentezang door Andries en Frank. De reparatie vindt plaats in maart a.s..

De **muurschildering** is een probleem van geheel andere aard. Ook hier hebben we in het afgelopen najaar een professionele inspectie laten uitvoeren van de staat van deze bijzondere schildering. Met het blote oog was reeds te zien dat er blaas- en scheurvorming is ontstaan en dat de westzijde aan het verbleken is. Het voert hier nu te ver om de uitgebreide technische analyse die heeft plaatsgevonden te gaan beschrijven, maar het komt erop neer dat de schildering - willen we deze als één van de unieke kenmerken van onze kerk behouden - in fasen gerestaureerd moet gaan worden.

De eerste fase van (gedeeltelijke) restauratie vindt plaats in maart a.s. en betreft de delen tot aan de bovenzijde van de preekstoel. Bij deze restauratie zullen een tweetal proefstukken op de schildering worden aangebracht om te zien welke herstellmethode de beste resultaten oplevert. Na 1 of 2 jaar kunnen

we dan beoordelen welke techniek zich het beste leent voor de totale restauratie van de schildering. Verder zullen we de 3 ramen aan de westzijde van de kerk gaan bekleden met een (voor het blote oog onzichtbare) UV-werende folie die de verbleking van de schildering moet tegen gaan.

Voor het herstel van het orgel, de muurschildering (gedeeltelijk) en het aanbrengen van de folie moeten we de kerk, in de maand maart, tijdelijk ontsieren met steigers die het de vaklieden mogelijk moeten maken om de werkzaamheden op een veilige manier uit te voeren. Wij vragen uw begrip voor het mogelijke ongemak.

U zult zich afvragen: hoe dit alles te financieren? Vooralnog zijn we in staat om de werkzaamheden aan het orgel, de deelrestauratie van de schildering en het aanbrengen van de folie te betalen uit onze

eigen middelen en daarnaast zullen we uiteraard proberen om nog aanvullende subsidiegelden te verkrijgen.

In één van de volgende Nieuwsbrieven zullen we u nader informeren over met name de restauratie van de muurschildering.

Naast het planmatig onderhoud, worden wij soms verrast door een incident. Een “mooi” voorbeeld hiervan is de recente storing aan de geluidsinstallatie. Plotseling (en natuurlijk uitgerekend op zondagochtend) werkten de microfoons van de predikant en de cantor niet meer. Dit gebeurt wel vaker en meestal wordt het euvel veroorzaakt door bijvoorbeeld een verkeerde instelling of bedieningsfout van één van de *vele* knopjes om het geheel in werking te stellen. Maar deze keer was het niet zo simpel..... We moesten de leverancier laten komen en na een uitgebreide test van alle componenten van de installatie was de constatering dat deze technisch in een perfecte staat zijn en dat het probleem waarschijnlijk werd veroorzaakt door een defect in de bekabeling. Dat is slecht nieuws want daarvan ligt in de kerk, achter de lambrisering en in de kelder tientallen meters. Zoeken, zoeken en uiteindelijk - nadat onze timmerman een deel van de lambrisering en een plint had verwijderd - zie daar: kapotgetrokken/doorgebeten kabels naar de zenders onder de preekstoel! De oorzaak moet, gezien deze voor mensen onbereikbare plaats van dit onheil, een hongerige muis of rat zijn geweest. Binnenkort is alles weer hersteld en hopen we dat deze knaagdieren elders op zoek gaan naar meer smakelijk voedsel.

Zo ziet u: Het leven van een kerkrentmeester kent “Never a dull moment”!

Namens de kerkrentmeesters, Hans Rexwinkel

Verhuur van de kerk en Serre van Rozendaal

Na de verbouwing van de Serre in 2015 hebben wij een prachtige accommodatie gekregen voor de bijeenkomsten van onze kerkleden, zoals het wekelijkse koffiedrinken na de dienst, vergaderingen van de kerkenraad, de Nicodemuskring, de cantorij, bijeenkomsten in het kader van het Vormings- en Toerustingsprogramma, enzovoort.

De kwaliteit en locatie van de Serre én de kerk oefenen een grote aantrekkingskracht uit en bieden daarmee de mogelijkheid om deze ook op commerciële basis aan derden te verhuren. Dit levert ons een belangrijke inkomstenbron op voor het onderhoud van onze kerk en de Serre.

Sinds 1 mei 2016 zijn Carla Rexwinkel en Anneke van der Togt (als vrijwilligsters) verantwoordelijk voor de commerciële verhuur van de Serre en de kerk. Zij hebben samen een duobaan en verzorgen om de maand de verhuur. Zij komen iedere maand bij elkaar om de overdracht te bespreken en de afspraken met huurders af te stemmen. Als zij beiden één of enkele dagen niet beschikbaar zijn, neemt Anita Kool waar.

Onze huurders

Er zijn 4 vaste groepen die enkele keren per week of 1x per maand komen:

- Sociëteit Velp,
- Innerwheer (dames Rotary),
- Velpse Kunstclub en
- Rozendaalse Kunstkring
- Inloopochtend van de Serre van Rozendaal

Naast de vaste huurders wordt de Serre ook regelmatig gehuurd voor feesten – familiebijeenkomsten – vergaderingen van politieke partijen – Tuinclub Velp – wijnproeverijen – workshops – bruiloften – condoleancebijeenkomsten – etc.

Aan een reservering gaat bijna altijd een bezichtiging vooraf, waarbij de wensen van de huurder en onze mogelijkheden zo goed mogelijk op elkaar worden afgestemd (daarbij ook rekening houdend met de huurders van onze woningen en de buurtbewoners).

De huurders mogen gebruik maken van onze faciliteiten in de keuken, de beamer, het scherm, de laptop, de muziekinstallatie en de piano. Van te voren wordt alles gereed gemaakt en – indien nodig – uitleg gegeven over het gebruik van de ruimte en apparatuur. Deze service wordt zeer gewaardeerd. Na afloop van de huur wordt gecontroleerd of de ruimte en apparatuur in goede orde zijn achtergelaten en schoongemaakt. Er kan ook schoongemaakt worden tegen betaling.

Alle afspraken met huurders worden vastgelegd in een contract en de huursom gefactureerd.

Door de vele bijeenkomsten worden Serre en kerk door heel veel mensen bezocht en daar vloeien regelmatig weer nieuwe reserveringen uit voort.

Men is zeer enthousiast over de ruimte met alle voorzieningen en niet te vergeten de tuin die zeker in de zomermaanden een extra toevoeging is.

Uiteraard verdienen en krijgen uitvaarten en bruiloften speciale aandacht:

De uitvaartondernemer neemt voor een reservering van de kerk en/of Serre contact op met ons (overdag, s' avonds of in het weekend, de telefoon staat altijd aan!).

Daarna vindt er, gedurende enkele dagen, overleg plaats, per telefoon en per mail, over de tijdsinvulling van de uitvaartplechtigheid, de wensen van de familie en de condoleance- bijeenkomst. Deze condoleancebijeenkomsten worden bijna altijd door een cateringbedrijf verzorgd en ook daarmee worden de contacten verzorgd (over bijvoorbeeld de faciliteiten van de keuken en de schoonmaak).

Bij de voorbereiding van een uitvaart hoort ook het “regelen” van een koster en een organist. De koster ontvangt van ons een formulier waarin alles is vastgelegd wat voor hem/haar van belang is: tijdstippen, predikant, organist, aantal te verwachten personen, klok luiden ja/nee, gebruik muziek-installatie, etc. De koster heeft vóór de eigenlijke dienst vaak nog een afstemming met de familie om alle bijzonderheden te bespreken.

Ook met een toekomstig bruidspaar is vooraf veel overleg nodig over de invulling van de dienst in de kerk en/of het bruiloftsfeest in de Serre. Er zijn altijd vele wensen die zo goed mogelijk worden ingevuld.

Wij zien dat in de afgelopen (bijna) 2 jaar de verhuuractiviteiten sterk zijn gestegen en soms moet er in de agenda gepuzzeld worden om alle reserveringen zo goed mogelijk in te passen (wat bijna altijd ook lukt).

Deze duobaan brengt ons in contact met vele mensen en wij proberen daarbij op een enthousiaste wijze een goede gastvrouw te zijn van de kerk en Serre van Rozendaal.

Carla Rexwinkel & Anneke van der Togt

Een kijkje in het muzikale keukentje (5)

Enfin, als alle tafels nu feestelijk gedekt staan, fleurige bloemstukken op tafel, genoeg bestek langs de borden, zoveel dat we voor het juiste gebruik best even bij de burens mogen spieken, schuiven we met onze beste voornemens aan, het nieuwe liedmenu in de hand. Kritiek op wat verschenen is blijft betrekkelijk makkelijk, ook al omdat kerkgangers niet bekend staan om het snelle afscheid nemen van het oude vertrouwde om vervolgens het splinternieuwe meteen juichend te omarmen.

Het vorige ‘kijkje in het muzikale keukentje’ vermeldde per abuis Middelburg in plaats van Monnickendam als plaats van de presentatie van het Liedboek in 2013 zoals een oplettende lezer liet weten, maar eindigde trouwens een tikje aanmatigend: zonder gemeenteleden-kelen bereikt geen enkele kok zijn doel: de lofzang voor de Eeuwige.

Om de muzikale maaltijd smakelijk te kunnen beginnen, en de nieuwe gerechten voluit te kunnen waarderen, hebben we wel moeten terugkijken op tijden die nu al weer ver achter de meesten van ons liggen. Wat voor velen nog als ‘gisteren’ voelt, de spectaculaire vernieuwing van de liturgie in het protestantisme, is voor een aantal generaties daarna met nogal wat haast bijgezet in het ‘Museum van oude koek’.

“Dat het Liedboek voor de kerken vrij snel verouderde, bleek ook uit het gegeven dat het binnen tien jaar al niet meer voldoende aansloot bij de liturgische praktijk.”¹

Smelik voegt eraan toe dat het ‘Liedboek voor de Kerken’ niet los gezien kon worden van de protestantse liturgievernieuwing aan het begin van de vorige eeuw waarbij tenslotte de dienst van Schrift en Tafel centraal diende te staan. Die vernieuwing bereikte een hoogtepunt gedurende de jaren zestig en zeventig. Smelik trekt de conclusie dat het Liedboek van toen al snel na het verschijnen niet meer aansloot bij die ingezette veranderingen. Met andere woorden: het Liedboek van 1973 werd binnen tien jaar na verschijning al ‘uit de tijd’ gevonden. En daarmee is het daarmee tafellaken onder het nieuwe Liedboek van 2013 geborduurd met de vraag ‘Sluit dit Liedboek dan wel aan bij de huidige liturgische praktijk?’ Het stellen van deze vraag is veel gemakkelijker dan ook maar een poging tot een antwoord te wagen. Want: wat is ‘liturgische praktijk’ en waartoe dient die praktijk dan wel?

Het begin van een antwoord is misschien te vinden in een summier schets van de maatschappelijke ontwikkelingen van de afgelopen bijna tachtig jaar. Een markant moment is het eind van de Tweede Wereldoorlog, voor Nederland in 1945 en de periode van ‘wederopbouw’ van daarna die in het midden van de jaren zestig als min of meer voltooid wordt beschouwd. Veranderingen in de samenleving voltrokken zich daarna in een steeds hoger tempo. Smelik noemt als belangrijkste factor de na de Tweede Wereldoorlog opgebouwde verzorgingsstaat en de periode van sterke welvaarts groei. Met meer geld op zak gingen Nederlanders zich meer als consumenten zien, namen de mogelijkheden tot zelfontplooiing, en individualisering toe, terwijl de gezamenlijke draagkracht drastisch afnam.² Nieuwe media, te beginnen met de Televisie, veroverden de wereld om ons heen. De groeiende mondigheid van de burger, de opkomst van de jeugdcultuur, het fenomeen van ‘inspraak en medezeggenschap’ maakte een eind aan de tot dan toe vanzelfsprekende gezagscultuur in allerlei geledingen van de samenleving. Op allerlei gebied kwamen onomkeerbare veranderingen aan de oppervlakte, naar het scheen ook allemaal tegelijk. Als ooit waar is geweest dat de kerken gezamenlijk waakten over het ‘morele’ gehalte van de samenleving, dan zakte die overtuiging, niet eens zo traag, als een kaartenhuis gebouwd op lemen voeten, in elkaar: in 2016 berekende het Bureau voor de Statistiek dat het aantal ongelovigen precies even groot is als het aantal mensen dat zich nog verbonden voelt met welke kerk of geloof dan ook. En wie zich nog als ‘gelovig’ beschouwt, regelmatig naar de kerk gaat, zal menigmaal verbaasd constateren dat ook de eigen verhouding tot de leer van de kerk is veranderd en daarmee het ontwijfelbare ontzag voor de gezagsdragers binnen de kerkelijke instituties als priesters, bisschoppen, dominees, ouderlingen en diakenen. De persoonlijke beleving, de hoogst persoonlijke emotionele verhouding tot wat ik nu maar het ‘spirituele’ gehalte van het geloof noem, lijkt vele malen belangrijker geworden dan de gemeenschapservaring van ‘vroeger’.

Maar daarmee is de vraag of het Liedboek van 2013 beter bij de huidige liturgische praktijk past dan het Liedboek van 1973 aan de praktijk van toen nog verre van beantwoord. In onze gemeente te Rozendaal sluit het ‘huidige’ van de liturgische praktijk nog geheel aan bij die van de liturgie ‘in ontwikkeling’ uit het midden van de vorige eeuw. Het ordinarium – de vaststaande onderdelen van de liturgie – en het proprium – de wisselende onderdelen die het kerkelijk jaar volgen – strijden in onze gemeente zelden met het ‘tijdeigene’ van de gebeurtenissen in de wereld. Die dringt zich met zijn ‘brandhaarden en schroeiplekken’³ onze levens dagelijks binnen. Wij leven in een tijd met de hele wereld voortdurend op alle bordjes, vanaf het ontbijt tot aan de snack bij ons glas wijn in de late avonduren! Vergis ik me of is de vraag van de wel of niet passende liturgische praktijk van onze diensten niet zo ‘brandend’ als elders in het kerkelijke landschap. Daarover misschien later nog wel eens iets meer. Op onze gedekte tafel vandaag de kwestie of het samengestelde gerecht Liedboek 2013 even goed smaakt als de talrijke koks, met al hun voorproevende hulpen voor ogen heeft gestaan. Nu we aan tafel zitten en de menukaart openslaan heet de eerste ‘gang’: ‘psalmen’.

In de beleidsnota 2000 is het bepaald grappig om te lezen dat:

¹ ‘Het Nieuwe Liedboek in woord en beeld’- Drs. Jan Smelik, pg. 28 uitg. Boekencentrum, Zoetermeer 2013

² Idem pg 9 vv.

³ Termen, geleend van onze predikant Frans Ort

'Niemand de wens geuit heeft aan het Geneefse Psalter (- In korte tijd is de vertaling van de psalmen van 1967 klassiek geworden! Pg 13 -) ook maar iets te willen veranderen' ⁴

De leden van de werkgroep 'Psalmen' waren er overigens erg vóór om ook onberijmde psalmen in het Liedboek op te nemen! Aan hen danken we in ieder geval veel a-, b- en c-vormen van de psalmen met antifonen en refreinen.

Niets veranderd aan het Psalter zoals dat in 1973 het Lied voor de Kerken haalde? Er is wel degelijk iets veranderd. De Psalmen van 1 t/m 150, mét hun andere vormen ertussen, staan weliswaar aan het begin van het Liedboek 2013, maar...zijn als zodanig nauwelijks meer herkenbaar: ze worden doorgenummerd zoals alle andere teksten en liederen uit het Liedboek. Maar heeft christelijke kerk de psalmen niet in 'bruikleen' van de Joodse bronnen die onze omgang met de Schriften, liturgie en kerkmuziek funderen? Op zijn best mogen we bedenken dat ze tot het gedachtegoed van Jezus behoren, terwijl dat van welk prachtig lied ná die 150 psalmen nooit gezegd kan worden! Dat die psalmen door die doornummering in het Liedboek meer gelijkgeschakeld zijn met alle andere liederen kan lang niet op ieders instemming rekenen. Wat een 'kleinigheid' lijkt is, is in werkelijkheid een verstrekkende beslissing geweest die m.i. een vervelend aangebrand randje heeft veroorzaakt aan de karamellisering van een smakelijk gerecht.

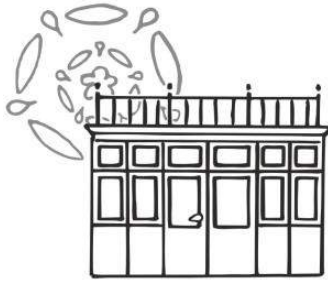
Op pg. 204 staat: '77 Roepend om gehoor te vinden'. Pas daaronder met kleinere letters: 'Psalm 77'. Onderaan de zes verzen staat dan weer wel vermeld dat Muus Jacobse voor de vertaling tekende en dat de melodie drie jaartallen kent: 1545, 1547 en 1551 resp. uit Straatsburg, Lyon en Genève èn dat de melodie dezelfde is als van Psalm 86. Psalm 77 blijkt geen andere 'vormen' te hebben. Psalm 103 heeft er echter wel vijf! Psalm 103d is zo'n voorbeeld van een 'onberijmde' vorm. Het voorbeeld is heel willekeurig gekozen. Na het nr. en de titel 'Barmhartige Heer, genadige G'd' staat een korte regel met 'noten' en tekst, samen: het refrein. De verzen van deze psalm staan alleen afgedrukt met tekst. Hoewel ik ze natuurlijk in de kast heb staan, de drie delen van de omvangrijke kooruitgave (met uitgewerkte en meerstemmige versies van de meeste liederen) die bij dit Liedboek horen, voel ik me in de kerk altijd een beetje 'op m'n nummer gezet' als mij de 'noten' van de te zingen liederen worden onthouden. Dan lijkt het erop alsof ons een smakelijk gerechtje geserveerd wordt waarvan de aardige juffrouw bij het uitserveren niet zeggen mag wat er precies in zit! De gedachte erachter is wel duidelijk: de melodieën van de onberijmde verzen worden te ingewikkeld geacht voor de gemeentezang, want niet iedereen leest muzieknoden. Daarom voor de gemeente alleen het refrein, vandaar dat ene korte regeltje met noten waar dan ook nog boven staat: 1. voorzang, 2. allen. Het is maar dat u het weet: lang niet alle kerkelijke gemeenten zijn zo dol op de vooroefening voor het begin van de dienst als wij in Rozendaal!

Merkwaardig: we zijn met muzikale maaltijd nog maar net begonnen en er ligt al een onverteerbaar korstje op de rand van ons bord: leest u géén muzieknoden? De voorproevers van het Liedboek hebben dat echt bedacht, zoals er binnen de kerkelijke gelederen wel vaker gedacht wordt dat anderen denken dat....etc. Iedereen die zingt leest n.l. muziek. Over de gradatie daarvan kan worden getwist maar.....ik heb nog nooit iemand een lijn naar boven horen zingen als het notenbeeld naar beneden loopt en omgekeerd ook niet!

Over het belang van tekst en notenbeeld een volgende keer meer. Een soepje moet maar liever mét dan zonder balletjes smaken!

Januari 2018, Ada Waalboer.

⁴ Beleidsnota 2000

De Serre van Rozendaal

Woensdag 7 maart: lezing over kasteel Rozendaal in de Serre

In het kader van 200 jaar gemeente Rozendaal zal Jorien Jas, Conservator Geldersch Landschap & Kasteelen, op 7 maart een lezing geven over 200 jaar bouwen aan kasteel Rosendael. Ook de ruim 500 jaar daarvoor zal in vogelvlucht behandeld worden, want het meeste bouwwerk is tenslotte gedaan voor 1818.

De Serre van Rozendaal, Kerklaan 15, is iedere woensdagochtend geopend voor ontmoeting en koffie tussen 10.00 en 12.30 uur. De lezing van Jorien Jas zal beginnen om 10.30 uur. Toegang vrij.

Woensdag 28 maart in de Serre

Laat u betoveren door Orpheus en Eurydice:

De geschiedenis van een verhaal. "Een goed verhaal is als een caleidoscoop: iedere keer als het wordt naverteld, is het alsof er aan de caleidoscoop wordt gedraaid, waardoor er nieuwe patronen aan het licht komen."

De begenadigde zanger Orpheus mocht zijn jonggestorven bruid Eurydice uit het dodenrijk meenemen, als hij niet naar haar omkeek. Helaas deed hij dit toch en verloor haar zo voorgoed. Dit is de kern van de eeuwenoude vertelling.

Vanaf de Oudheid tot onze tijd hebben beeldende kunstenaars, schrijvers, dichters en componisten aan de caleidoscoop gedraaid en ons doorgegeven wat zij zagen. Dit heeft enorm veel prachtige, heel verschillende, kunstwerken opgeleverd op het gebied van beeldende kunst, literatuur en muziek en ook pogingen om een antwoord te vinden op de intrigerende vraag: waarom keek Orpheus om?

Jajo ten Berge, classica, oud-docent van het KGL, heeft van haar speciale belangstelling voor het voortleven van de klassieke cultuur blijk gegeven in haar cursussen aan de Volksuniversiteit. Zij zal u met beelden en muziekfragmenten een indruk geven van deze rijke geschiedenis.

Zoals elke woensdagochtend is ook op 28 maart de Serre, Kerklaan 15, open voor ontmoeting en koffie van 10.00 – 12.30 uur. De lezing van mevrouw Ten Berge begint om 10.30 uur. Welkom!

Raad van Kerken Velp/Rozendaal

ma 12 maart om 15.00 uur(koffie vanaf 14.30 uur) in het Lorentzhuis

Film "The Red Turtle" Regisseur Michael Dudok de Wit

"The Red Turtle" is een animatiefilm.

Er is geen tekst, er zijn geen woorden, het is een stil schouwspel van kleuren en bewegingen. Dat wil niet zeggen dat het een emotionele film is, integendeel, je kunt wel degelijk gevoelens van verdriet, vreugde, schuld of frustratie waarnemen.

Het verhaal draait om een rode schildpad. Deze schildpad geeft het leven van een drenkeling op een onbewoond eiland een verrassende wending. Aanvankelijk ziet de man het dier als een vijand, die de man dwarsboomt in zijn pogingen om met een vlot van het eiland weg te komen. De schildpad verhindert dit plan. Als de man de schildpad op een onbewaakt ogenblik, in totale wanhoop, doodslaat, gebeurt er iets onverwachts. Iets dat alleen maar in sprookjes kan gebeuren, of in een droom.

De boodschap van Dudok de Wit, is, zo vertelt hij in een documentaire "ontzag voor het leven". Ontzag, eerbied, verwondering, het zijn allemaal begrippen die ook deel uit maken van het religieuze woordenveld. En het is waar: Af en toe lijkt het een scheppingsverhaal, een verhaal van de eerste dag, de eerste mens, het eerste leven. Maar ook een verhaal over liefde, over de dood, over de levenscyclus. Over mensen en dieren die in verbondenheid met elkaar leven in een harmonische wereld waarin de natuur zowel vriend als vijand is. En waar je alleen maar ademloos en vol verwondering naar kunt kijken.

Open Podium voor de jeugd op de Rozendaalse zomerfair:

Zangers en muzikanten gezocht!

Dit jaar bestaat de gemeente Rozendaal 200 jaar. We willen daarvan een feest maken voor iedereen, dus ook voor de kinderen. En hoe kan je een mooier feest maken dan met muziek? In het weekend van 9 en 10 juni 2018 wordt er een podium gebouwd in de tuin van de kerk aan de Kerklaan 15, ongeveer in het midden van het dorp.

Zo'n gelegenheid waarbij amateurs laten horen wat zij op muzikaal gebied in huis hebben, noemen we een Open Podium. Als bijdrage aan de viering van 200 jaar gemeente Rozendaal geven we graag de jeugd tussen 6 en 18 jaar een podium.

Gelijk met dit "Open Podium" is er de Rozendaalse zomerfair in kerk en tuin met boekenmarkt, expositie van kunst, verkoop van plantjes, sieraden enzovoort. En met lekkere hapjes en drankjes. Dus ook voor je ouders de moeite waard om te komen. En je kunt er een ijsje kopen en zelf poffertjes bakken. Maar eerst je opgeven als je mee wilt doen aan de muziek!

Iedereen is welkom om op dat podium te laten horen wat hij of zij kan. Zingen, een instrument bespelen, meedoen in een bandje. Als je het leuk vindt, of als je een vriend of vriendinnetje weet die kan zingen of muziek maken, geef je dan op! Bij Gerda van den Bijllaardt, e-mail gerdavandenbijllaardt@gmail.com, uiterlijk 30 maart. En vertel daarbij je leeftijd en wat je gaat doen: zingen, een instrument (welk?) bespelen, alleen of met anderen.

Nieuws van D3rde Verdieping

In de kerk liggen weer enkele exemplaren van het voorjaarsprogramma van D3rde Verdieping. Ad Boogaard is gestart met Café Doodgewoon, praten over jouw eindigheid, doe je dat wel eens? Elke woensdagmorgen komt er vanaf 10.45 uur een bijbeltekst op tafel. Er is een grote variëteit in het aanbod: van meditatief tot creatief, van gesprek tot inloop. De agenda is ook via www.d3rdeverdieping.nl te raadplegen, daar kunt u zich ook aanmelden voor de nieuwsbrief. Loop gerust eens binnen in lokaal 3.09 in het Rozet, wilt u zeker weten dat u iemand te spreken krijgt, neem dan eerst even contact op 026 3513185

Persberichten:

SUONO PURO IN MUZIKALE VESPER VEERTIGDAGENTIJD

Op **11 maart a.s.**, de vierde zondag in de Veertigdagentijd, wordt weer een oecumenische Muzikale Vesper gehouden in de **Dorpskerk van Rheden**.

Medewerking verleent het koor SUONO PURO uit Dieren o.l.v. Floris Dirkse van den Heuvel, terwijl het orgel bespeeld wordt door Kees van den Haak.

Deze zondag wordt Laetare - Latijn voor *Verheug U* - of Halfvasten genoemd. Op deze zondag wordt gevierd dat de vastentijd halfweg is en dat (over drie weken) het Paasfeest in aantocht is.

In de (meezing)liederen, schriftlezingen en teksten zal dit dan ook door klinken. Het koor zal o.a. liederen ten gehore brengen van Tjaikovski, uit Taizé en de Zweedse traditie.

De Muzikale Vespers, die geënt zijn op de Anglicaanse Evensong-traditie vormen steeds weer een klein uur van spirituele bezinning en genieten van prachtige muziek.

De vesper begint om 19.30 uur, de kerk is open vanaf 19.00 uur. De toegang is gratis, na afloop is er wel een collecte.

U wordt van harte uitgenodigd!

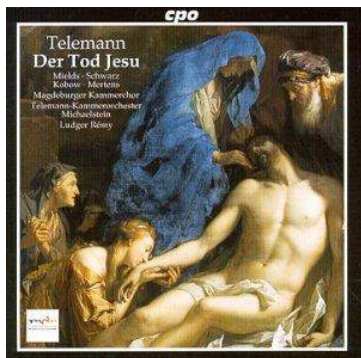
De Muzikale Vesper Commissie

Der Tod Jesu van Telemann in Ontmoetingskerk Dieren

Uitvoering Projectkoor Dieren Palmzondag 25 maart

Dieren - Het Projectkoor Dieren voert op Palmzondag 25 maart koordelen uit het oratorium *Der Tod Jesu* van Telemann uit. Het concert vindt plaats in de Ontmoetingskerk aan de Admiraal Helfrichlaan 54 in Dieren en begint om 16.00 uur. Het koor wordt ondersteund door orgel en strijkkwartet. De toegang is gratis (collecte na afloop).

In 2016 zong het koor voor het eerst, toen klonk *The Crucifixion* van John

Stainer. Vorig jaar stond Luther centraal. Dit voorjaar worden de koordelen gezongen uit het oratorium *Der Tod Jesu* van Georg Philipp Telemann. In de 18^e eeuw was dit een geliefd en bekend werk, maar is nu wat in de vergetelheid geraakt. Het projectkoor breekt een lans voor dit mooie oratorium. In tegenstelling tot bijvoorbeeld de passioenen van Bach worden er geen Bijbelteksten letterlijk geciteerd, maar het gaat veel meer over de verschillende persoonlijke emoties bij het lijdensverhaal. Ds. Frans Ort leest verbindende teksten,

Marieke Schimmell – van Voorst begeleidt op het orgel en een strijkkwartet onder leiding van Rini van Dijkhuizen zorgt voor verdere muzikale ondersteuning. Tevens speelt het kwartet delen uit *Die Sieben letzten Worte* van Joseph Haydn. Het geheel staat onder leiding van Hans Schimmell en duurt ongeveer een uur.

Belevissen van een SchuldHulpMaatje

Van maatje worden naar maatje zijn

Voor een intakegesprek voor SchuldHulpMaatje ga ik op pad. Via een wirwar van straatjes kom ik, wat verwaald, toch bij het juiste adres aan. Ben wel te laat, bel maar gauw aan. Helaas de bel doet het niet. Wat nu? Honden slaan aan. "Brr, moet ik daar naar binnen" denk ik. Mevrouw doet open in een soort pyjama. Het is niet één hond het zijn er drie! Twee kleintjes en een grotere. Soort pitbull. Ze dirigeert de honden veilig naar het achterkamertje.

"Kom binnen". Waar zal ik gaan zitten? De hele woonkamer wordt in beslag genomen door een grote, uitgeklapte tweepersoons slaapbank. Daar ga ik maar niet op zitten. Ik krijg een krukje, vlak naast een joekel van een tv. Het geluid staat gelukkig uit ik, probeer me maar voor de beelden af te sluiten. Zal ik vragen of hij uit mag? Straks misschien. "Wilt u een kopje koffie?" "He ja, ja graag!" Het ijs is gebroken.

Dan vertelt mevrouw haar verhaal. Gepest op school vanwege haar afkomst, mishandeling, prostitutie, drugs, dakloos, ziek zijn... alles komt voorbij. Wonderlijk, ik zie geen slachtoffer apathie. Ik voel warmte en echtheid. Hoe bestaat het! "Het is chaos in mijn hoofd. En door alle ellende vertrouw ik niemand meer. Ik heb schulden; niet door aankopen, hoor. Ik durf die brieven niet meer open te maken. Die stop ik daar zo in dat laatje". Ze wijst naar de onderste la van haar ladenkastje.

We zijn terecht gekomen bij onze missie. De opdracht van SchuldDienstVerlening van de Gemeente Rheden: orde scheppen in de chaos van schulden, zodat mevrouw in de schuldsanering kan. Omdat er geen andere vrouwelijke maatjes beschikbaar zijn, neem ik deze opdracht op mij.

We maken een plannetje voor de volgende keer: het laatje. Ik proef een grote wil, een drive, om uit deze ellende te komen. Het laatje, heerlijk, meer niet, voorlopig genoeg.

Een paar dagen later loop ik het tuintje weer in. Gewapend met een tweedehands ordner met tabbladen, een perforator en een dikke viltstift. De deur gaat open al voordat ik aanbel. De honden blaffen. Mevrouw staat op mij te wachten. Ze ziet er goed verzorgd en fris uit. De honden zitten veilig achter het hekje in het achterkamertje. "Stil nu en af!!" Het gordijntje gaat dicht. Ze zijn stil. De TV staat uit. Er is flink opgeruimd. Het is gezellig. Op het tweepersoonsbed ligt een spreid, een hele stapel papieren en opengemaakte enveloppen. Zo zeg ik "Ben je al begonnen met het laatje?" (we tutoyeren elkaar inmiddels) "Ja" zegt ze trots "ik heb het omgekiept en alle brieven opengemaakt." Wouw, ik geef haar een dikke pluim. Na de koffie gaan we aan de slag. Handig zo'n groot bed. We maken stapeltjes. Het hele bed ligt vol: brieven van de Belastingdienst, van Vivare, de Ziektekostenverzekering, Gaswaterlicht, UWV, Incassobureaus, Sportschool... Geen postorderbedrijven? Nee geen online aankopen. Gelukkig, dat is al heel wat!

Het wordt haast een spelletje. We hebben er lol in. Ik zie gedrevenheid. Mevrouw heeft goed door waar het over gaat in de brieven. "Nee dit hoort hierbij, dat daar." Onder luid gesnurk van de honden in het achterkamertje groeien de stapels. Ik heb nog nooit zoveel aanmaningen bij elkaar gezien. Dat je daar rustig onder kunt blijven!? Ik zou daar gek van worden. Daarna leggen we de brieven per stapel op volgorde van datum en stoppen ze in de ordner. Af en toe stel ik een vraag, terwijl ik op mijn handen zit zoals geleerd in de opleiding. Ik pak alleen maar de stapeltjes aan die mevrouw aangeeft en stop ze in de map. Hij puilt uit. Na verloop van tijd liggen er geen brieven meer op het bed. Dan klapt mevrouw de map dicht "Klaar!" zegt ze. Helemaal blij geven we elkaar een high five. Onze eerste klus is geklaard. Ik kijk op mijn horloge. Oeps, twee uurtjes zijn voorbij gevlogen. Ik prijs haar! Wederzijds vertrouwen is gelegd. Geen oordeel.

We maken een plan voor de volgende keer. We gaan bellen, bellen naar de schuldeisers. Dat is geen spelletje, vrees ik. Maar ik denk dat we het aankunnen. Dit smaakt naar meer. (Wordt vervolgd)

Renske Hoekstra

*Spreek dit waargebeurde verslag u aan? Dat komt goed uit. Op dit moment is er een wachtlijst voor hulpvragers. Dus we hebben dringend behoefte aan nieuwe SchuldHulpMaatjes. Het is geweldig om mensen weer **grip op de knip** te kunnen geven.*

Voor meer informatie: janr.schuldhulpmaatje@gmail.com of renskeh.schuldhulpmaatje@gmail.com

Agenda PG Rozendaal 2018			
Maart	Zo 4	10.00 uur	Ds. M. Beekhuis-Wassenburg, Rozendaal
	Wo 7	10 – 12.30 uur	Serre van Rozendaal: Lezing Jorien Jas, conservator Gelders Landschap & Kastelen over kasteel Rozendaal
	Wo 7	18.00 uur	Ontmoetingsmaaltijd in de Serre
	Wo 7	19.30 uur	Rondeel: Schilderen in de 40 dagen
	Zo 11	10.00 uur	Ds. F.Z. Ort, Rozendaal HA
	Zo 11	19.00 uur 16.00 uur	Taizeviering in Oude Jan Oefenen zingen
	Wo 14	10 – 12.30 uur	Serre van Rozendaal
	Wo 14	19.30 uur	Rondeel: Schilderen in de 40 dagen
	Vrij 16	10.00 uur	<i>Bijbelkring In Babel geannuleerd</i>
	Zo 18	10.00 uur	Pastor H. Noordeman, Arnhem
	Wo 21	10 – 12.30 uur	Serre van Rozendaal
	Wo 21	15.00 uur	Film in de tuinkamer
	Za 24	10.00 uur	Vertrek bij Kerk van Rozendaal voor excursie Heilig-Geist-Kirche te Emmerich
	Zo 25	10.00 uur	Ds. F.Z. Ort, Rozendaal
	Wo 28	10 – 12.30 uur 10.30 uur	Serre van Rozendaal Lezing Jajo ten Berge, classica, oud-docent van het KGL
	Do 29	19.30 uur	<i>Witte Donderdag</i> HA Ds. F.Z. Ort, Rozendaal
	Vrij 30	19.30 uur	<i>Goede Vrijdag</i> Ds. G. Bomer, Doesburg
	Za 31	21.00 uur	<i>Stille Zaterdag</i> Ds. G. Bomer, Doesburg
April	Zo 1	10.00 uur	<i>Pasen</i> <i>Ds. F.Z. Ort, Rozendaal</i>

Voor meer informatie: www.dekerkvanrozendaal.nl

Colofon: Postadres Kerk: Kerklaan 15, 6891 CM

Website: www.dekerkvanrozendaal.nl

Predikant: Ds. Frans Ort, Admiraal Helfrichlaan 56, 6952 GJ Dieren. Tel. 0313-

414137. Bereikbaar dagelijks van 9.00 – 9.30 en 12-12.30 uur. Werkzaam

voor Rozendaal: maandag, woensdag en vrijdagmorgen

E-mail: fransort@dekerkvanrozendaal.nl Website: www.fransort.nl

Scriba: Gerda van den Bijllaardt, Ringallee 69, 6881 MX Velp, 026-3613535,

scriba@dekerkvanrozendaal.nl

Kerkverhuur: Anneke van der Togt/Carla Rexwinkel: 06-27320891,

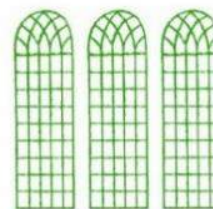
verhuur@dekerkvanrozendaal.nl

Bankrekeningen:

Vrijwillige bijdrage: nr. NL81 RABO 01687.08.175 t.n.v. Kerkvoogdij Protestantse Gemeente Rozendaal

Voorzitter diaconie: Miep Dijkhuis Rek. Diaconie: nr. NL16 INGB 0000933939

Autodienst: Bep Brons, tel. 3634291

Protestantse Gemeente Rozendaal

N.B: De volgende nieuwsbrief zal eind maart verschijnen